

Dr. J. Vanrell, en el número 69 (maig 1926), d'aquest BUTLLETÍ, diu:

“Momentàniament, pel que a nosaltres es refereix, el problema més que de DENSITAT, és de DISTRIBUCIÓ. S'observa una manifesta desproporció entre la població mèdica del camp i la de les ciutats, en relació amb el número d'habitants.—Madrid compta amb 2.000 metges per a 800.000 habitants (1 per 400).—Barcelona té 1.330 metges amb patent per altres 800.000 habitants (1 per 600). En canvi, existeixen comarques com Osca, Cuenca, Lleida amb proporció deficient entre metges i habitants, fins el punt que en certs pobles exerceixen únicament practicants.”

Lleida—sense comportar-hi la Capitalitat—té 302.634 habitants i el número de metges—sense comptar-hi els de la Capitalitat—és de 134. (1 per 2.258).

Altra vegada havem de recalcar que no hem pogut capir mai—ni sentint l'entusiasme que sempre havem sentit per la primitiva ponència del doctor Mestres i Miquel—com després de TOT el que amb tanta lògica i clara visió del nostre problema ens diu a la part expositiva de la mateixa, s'hagin pogut formular els dos primers acords o conclusions següents:

1.^r UN PARTIT MEDIC ESTARA COMPOST PER UN AGRUPAMENT DE VEINS NO SUPERIOR A 1.500 ó 2.000 habitants.

2.ⁿ UN PARTIT MEDIC PRODUIRA PER IGUALA O CONTRACTE EN JUNTA DE VEINS UN MÍNIM de 500 PESSETES MENSUALS.

No creiem pas que així es pugui resoldre a satisfacció el fenomen de PLETORA, ni tampoc el DEL MALESTAR ECONOMIC del metge rural.

Al nostre entendre, cal—en fer la nova ponència—precisar ben bé el concepte de JORNADA MAXIMA, revenir sobre el de JORNAL MÍNIM, no oblidant el fenomen de PLETORA i d'acord amb el principi de moralitat “EL QUE NO VULGUIS PER A TU, NO HO VULGUIS PER A NINGÚ”, arranjar el nou projecte de faisó que si tracten de millorar la nostra condició personal i econòmica demanant augment de sou i disminució de treball, havem de garantir que tot això es traduirà també en un més concienciós i més científic exercici de la nostra professió.

Per acabar. El Dr. Mestres i Miquel clou la ponència amb dos apartats més que titula: “QUI FARA LA LIMITACIÓ”, sobre el qual ja hem dit el que opinàvem; puix per les raons adduïdes entenem no ha d'ésser cosa confiada exclusivament a les Seccions Comarcals com es preconitza a l'esmentat capítol que no copiem per manca d'espai. L'altre és encapçalat pel títol “MITJANS I PROCEDIMENTS PER A IMPLANTAR LA LIMITACIÓ DE PARTITS MEDICS” sobre el qual no havem de dir res, perquè entenem que l'autoritat del Sindicat seria suficient si TOTS fóssim DISCIPLINATS i estiméssim tant com l'interès particular el col·lectiu. Si s'han d'emprar mitjans coercitius, no és hora ara de parlar-ne, ni d'escollir els més indicats.

En el vinent nombre del BUTLLETÍ parlarem de com pensem que caldria reglamentar el nou projecte, producte del nostre desig de trobar el benestar de l'estament, per a trobar-hi—com individu de la mateixa—el nostre. No concebem altra forma confessable de l'egoisme humà que aquesta.

Capellades.

La Comisión para el estudio y reglamentación de la iguala médica, té acordada una informació, a la qual hi poden concórrer tots els metges d'Espanya, que vulguin aportar-hi el seu concurs, enviant per escrit la seva col·laboració als respectius representants regionals. Els de Catalunya són els Srs. A. Canal, de Granollers i Mestres i Miquel, de Vilallonga.

La Comissió ha encomanat la ponència *Partidos Médicos* als Srs. López i Diaz, de Cañamero (Càceres), i Mestres i Miquel, de Vilallonga (Tarragona), i la d'*Iguala Colectiva con relación a Entidades Mutualistas y Patronales*, als Srs. Osorio i Bolaños, de Mèrida (Badajoz), i A. Canal, de Granollers (Barcelona), al qual s'haurà d'enviar la informació que afecti especialment aquests temes.